

Робота

II етапу XXI Всеукраїнського конкурсу учнівської творчості

учениці 6 класу

КЗ « Ліцей №1»

Світловодської міської ради

Ангурець Мирослави

Учитель

Панаріна Н.С.

м.Світловодськ, 2023

Лист до брата

Привіт, брате! Як ти там? Минуло вже пів року, як ти став небесним воїном . Але нам з мамою досі чується твій голос: « Агов! Є хто? Я вдома!»

Речі ще й досі пахнуть тобою... Пам'ятаю, що з дитинства ти хотів бути військовим, захищати всіх від ворогів. Тому, як тільки тобі виповнилося вісімнадцять років, ти пішов в армію служити за контрактом. Захищав східні рубежі нашої країни. Часто ми з мамою чекали твого дзвінка тижнями. І не уявляєш, як же раділи, коли чули твій голос по телефону! Ти не був багатослівним, але ми розуміли, що так потрібно.

« Мамо! Мірушо! Я вдома!» - і ми летимо в твої обійми. Вдихаю аромат землі, бензину, трави...Заглядаю в повні щастя сині очі... Ми завжди готувалися до твоїх приїздів: наводили лад у квартирі, ліпили улюблені вареники з картоплею. А потім я забирала тебе пограти в онлайн-ігри, і вже там ми разом перемагали всіх ворогів. Ти так веселився, шуткував! Я досі бачу промінці зморшок навколо твоїх синіх очей.

Трагічні події лютого застали тебе на Луганщині. Інколи телефонував і заспокоював нас з мамою: « Дівчата! Ми тут стоїмо за вас і нікому не дамо скривдити! Все буде добре!» І ми вірили, залишалися вдома і чекали на тебе. Знали, що ніхто не зможе перемогти наших воїнів.

У травні отримали страшну звістку : « Під час бою за Лисичанськ пропав без вісти». Десять днів пошуку... Десять страшних днів, у яких змішалися надія, розпач, сум, відчай. Ти повернувся, але ми вже не побачили твого обличчя. Знали , що ціною власного життя врятував десятки інших життів своїх побратимів. Сьогодні твій подвиг відзначено орденом « За мужність».

Знаєш, Максиме, коли я виросту і матиму власних дітей, обов'язково розкажу їм про тебе, мого героїчного брата, що віддав життя за майбутнє своєї країни. Я виховаю їх справжніми українцями: сміливими, гордими,

розумними, вільними. А ти дивитимешся своїми синіми очима на нас з небес і радітимеш, адже саме таким уявляв наше майбутнє.

Спочивай спокійно, мій братику! Дуже тебе люблю!

Твоя сестра Мирослава

